

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 1P/69/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115213213
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1115213213.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudkyňou Mgr. Katarínou Škultétyovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého R. K., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Vazovova č. 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matky E. K., trvale bytom U. XX, M., právne zastúpená advokátskou kanceláriou Fons iuris s.r.o., so sídlom Kominárska 2,4, Bratislava a otca P. F., trvale bytom Na pasienkoch XX, K., v konaní o návrhu starých rodičov maloletého 1. E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, K., 2. C. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, K., obaja právne zastúpení JUDr. Miroslavom Kučerom, advokátom, so sídlom Krajinská 30, 821 06 Bratislava, na úpravu styku starých rodičov s maloletým dieťaťom, takto

rozhodol:

Súd upravuje styk starých rodičov E. F., nar. XX.XX.XXXX a C. F., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „starí rodičia“) s maloletým R. K., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „maloletý“) nasledovne:

Starí rodičia maloletého sú oprávnení stretávať sa s maloletým jedenkrát v kalendárnom mesiaci, a to vždy v štvrtý piatok príslušného kalendárneho mesiaca, v čase od 14.00 do 16.00 hod., vždy za prítomnosti a asistencie zamestnanca neziskovej organizácie MIESTO POD SLNKOM so sídlom v Košiciach, v priestoroch MIESTO POD SLNKOM, n.o., prípadne na mieste týmto zariadením určenom.

Matke maloletého súd ukladá povinnosť odovzdať maloletého v čase určenom na začiatok stretnutia zamestnancovi zariadenia poverenému štatutárnym zástupcom zariadenia realizáciou styku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovatelia, starí rodičia maloletého R. K., nar. XX.XX.XXXX, (ďalej len „maloletý“) sa návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.05.2015, domáhali prostredníctvom právneho zástupcu s poukazom na ust. § 25 ods. 5 Zákona o rodine úpravy styku s maloletým. Návrh odôvodnili tým, že rodičia maloletého dlhodobo spolu nežijú, matka maloletého neumožňuje jeho otcovi styk s maloletým. Práva a povinnosti rodičov k maloletému boli upravené rozsudkom tunajšieho súdu, č.k. 2P/11/2010, zo dňa 28.10.2010, právoplatným dňa 06.12.2010. Uviedli, že na tunajšom súde prebieha konanie vo veci pod sp. zn. 3P/17/2013 o zmenu výkonu rodičovských práv a povinností, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené. Konanie 3P/17/2013 iniciovala matka maloletého podľa názoru otca s jednoznačným zámerom izolovať maloletého od svojho otca, prehliť s ním narušené citové väzby, až s konečným úmyslom dosiahnuť absolútne odcudzenie otca s maloletým. Uviedli, že na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 3T/129/2013 prebieha trestné konanie vedené proti otcovi maloletého, ktoré bolo začaté na základe trestného oznámenia matky, v ktorom bol otec maloletého dvakrát oslobodený spod obžaloby pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na

§ 138 písm. g), § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Starí rodičia maloletého dôvodili tým, že matka maloletého napriek opätovným výzvam starých rodičov neumožňuje styk starých rodičov s maloletým, zrejme tiež s úmyslom docieľiť úplné citové odcudzenie maloletého so starými rodičmi. Poukázali tiež na to, že od útleho detstva maloletého bol medzi starými rodičmi a maloletým vytvorený silný citový vzťah, keďže maloletý so svojim otcom pravidelne starých rodičov navštevoval, či už to bolo počas víkendov alebo pri oslavách narodením rodinných príslušníkov. Starí rodičia sú v telesnej a duševnej pohode, na svoj vek sú zdraví a počas styku s maloletým sú schopní sa o neho riadne postarať, v ich domácnosti majú na to vytvorené všetky podmienky. Poukázali tiež na to, že otec maloletého s nimi dlhodobo nebýva. Vzhľadom na uvedené žiadali pôvodne upraviť styk starých rodičov s maloletým vždy v prvý víkend v mesiaci v roku od piatka od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod. tak, že starí rodičia si maloletého prevezmú v stanovenú hodinu pred bytom matky, kde maloletého v stanovenú hodinu matke aj odovzdajú.

V priebehu konania starí rodičia, pokiaľ ide o rozsah navrhovanej úpravy na navrhnutom rozsahu styku netrvali a prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 10.06.2016 navrhli, aby súd upravil styk starých rodičov s maloletým, pričom rozsah úpravy ponechali na zvážení súdu.

Matka sa k návrhu starých rodičov vyjadrila písomným podaním, doručeným súdu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 06.07.2015, matka uviedla, že nie je jej snahou ani záujmom obmedzovať akékoľvek osoby v styku s maloletým, avšak ako matka maloletého má len jednu podmienku, ktorú považuje za dôvodnú, a to je, aby bolo všetko v záujme maloletého R., a aby mu to ani hypoteticky nemohlo uškodiť. Matka vo vyjadrení poukázala na to, že vzhľadom na všetky okolnosti súvisiace s vecou a stavom maloletého, ak by aj bol návrh navrhovateľov dôvodný, je potrebné vypracovať znalecký posudok, resp. vypočúť maloletého pred detským psychológom. Matka v návrhu starých rodičov vzhľadom na požadovaný rozsah úpravy styku videla snahu starých rodičov obchádzať uznesenie tunajšieho súdu, vydané v konaní 3P/17/2013, ktorým bol otcovi maloletého dočasne zakázaný styk s maloletým, v ktorej súvislosti poukázala na skutočnosť, že otec má rovnaké trvalé bydlisko ako jeho rodičia, preto sa obávala, že v prípade, ak súd vyhovie navrhovanej úpravy styku starých rodičov s maloletým, bude otec takýmto spôsobom de facto v styku s maloletým. Prostredníctvom právneho zástupcu odôvodňovala matka tým, že v zmysle znaleckého posudku vypracovaného v konaní 3P/17/2013, nielen stretávanie sa s otcom, ale aj stretávanie sa s jeho príbuznými môže maloletému spôsobiť ujmu. Poukázala tiež na to, že maloletý nemal so svojimi starými rodičmi vytvorený vzťah a tiež na dôvodnú obavu ohľadom prítomnosti otca.

Otec maloletého navrhol súdu návrhu starých rodičov vyhovieť, nakoľko mal za to, že maloletý aj starí rodičia majú na to nárok, keďže starí rodičia zo strany matky môžu maloletého vidieť každý deň, je potrebné, aby sa maloletý stretol aspoň občas aj so starými rodičmi zo strany otca. Namietal tvrdenie matky, že by nerešpektoval rozhodnutie o zákaze styku a uviedol, že si je vedomý toho, že pokiaľ by zákaz styku porušil, súd by rozsudok mohol zrušiť. Starí rodičia majú maloletého radi a maloletý R. bol na nich zvyknutý. Otec tiež poukázal na to, že sa každý mesiac prostredníctvom emailu informuje ohľadom maloletého, ale R. matka mu neodpovedá.

Kolízny opatrovník ako zástupca maloletého dieťaťa v konaní odporučil súdu nariadiť asistovaný styk prostredníctvom neziskovej organizácie Miesto pod slnkom.

Súd vec prejednal na pojednávaní za účasti matky, resp. jej právneho zástupcu, otca, starých rodičov, resp. ich právneho zástupcu, a kolízneho opatrovníka.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, otca, navrhovateľov - starých rodičov maloletého, prednesmi právneho zástupcu starých rodičov, právneho zástupcu matky, vyjadrením kolízneho opatrovníka, listinnými dôkazmi založenými účastníkmi do súdneho spisu, na základe čoho zistil nasledujúci skutkový stav:

Maloletý R. K. má X rokov, pochádza zo vzťahu rodičov E. K. a P. F., ktorí neboli manželmi a od útleho veku maloletého nežijú v spoločnej domácnosti. Maloletý R. žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou v byte na U. ulici v M., kde sa matka s maloletým presťahovali na jeseň roku 2014 a kde maloletý navštevuje tretí ročník základnej školy. Maloletý je zdravý.

Rozsudkom tunajšieho súdu, č.k. 2P 11/2010-80, zo dňa 28.10.2010, právoplatným dňa 06.12.2010, súd schválil dohodu rodičov o výkone práv a povinností k maloletému, na základe ktorej zveril maloletého R. do osobnej starostlivosti matky, otca maloletého zaviazal platiť výživné na maloletého vo výške 70 Eur od 01.03.2009 a zročné výživné vo výške 30 Eur zaplatiť spolu s bežným výživným za mesiac november 2010. Styk otca s maloletým upravil tak, že otec má právo stretávať sa s maloletým každý týždeň v stredu od 16.00 do 17.30 hod. a každú párnú sobotu od 14.00 hod. do 18.00 hod.

Na tunajšom súde je vedené konanie pod sp. zn. 3P/17/2013 o návrhu matky na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, ktoré je toho času v štádiu odvolacieho konania. V predmetnom konaní tunajší súd uznesením zo dňa 02.05.2013, č.k. 3P 17/2013-18, právoplatným dňa 06.06.2013, nariadil vo veci na návrh matky predbežné opatrenie, ktorým do času právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej zakázal styk otca s maloletým. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom štádiu konania zvažil, že bez vydania predbežného opatrenia nie je možné dostatočne chrániť maloletého pred nepriaznivým dopadom možného konania otca, ktoré v prípade, že by pokračovalo, čo i len hypoteticky, nakoľko v tom čase preukázané nebolo, mohlo by maloletého ohroziť na zdraví, ako aj na živote. Rozhodujúca pre posúdenie z hľadiska možnej ujmy maloletého bola aj tá skutočnosť, že v danom prípade skutok, z ktorého bol otec maloletého obvinený mal smerovať priamo proti fyzickej a psychickej integrite maloletého, keďže objektom skutku kladeného za vinu otcovi maloletému bol priamo maloletý, pričom otec maloletého bol v súvislosti s týmto skutkom v čase rozhodnutia súdu o predbežnom opatrení vzatý do väzby.

V predmetnom konaní súd rozsudkom č.k. 3P 17/2013 - 467 zo dňa 14.12.2015, ktorý doposiaľ vzhľadom na odvolanie podané matkou maloletého nenadobudol právoplatnosť, súd upravil styk otca s maloletým tak, že otec maloletého je oprávnený stretávať sa s maloletým jedenkrát v kalendárnom mesiaci, a to vždy v druhý piatok príslušného kalendárneho mesiaca v čase od 15.00 do 17.00 hod., vždy za prítomnosti a asistencie zamestnanca neziskovej organizácie MIESTO POD SLNKOM so sídlom v Košiciach, v priestoroch MIESTO POD SLNKOM, n.o., prípadne na mieste týmto zariadením určenom. Matke maloletého súd zároveň uložil povinnosť odovzdať maloletého v čase určenom za začiatok stretnutia zamestnancovi zariadenia poverenému štatutárnym zástupcom zariadenia realizáciou styku. Zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok je v zmysle rozsudku oprávnená matka maloletého. Súd týmto zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 28.10.2010, č.k. 2P/11/2010-80, právoplatného dňa 6.12.2010, a to v časti úpravy styku otca s maloletým a úpravy práva zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok. Vo zvyšku súd návrh matky zamietol. Matke maloletého súd uložil povinnosť písomne informovať otca maloletého o podstatných skutočnostiach, týkajúcich sa maloletého v pravidelných mesačných intervaloch, vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd, okrem iného, odôvodnil tým, že pri rozhodovaní o návrhu matky prihliadol v prvom rade na záujem maloletého, na ochranu jeho osobnej integrity, či už fyzickej alebo psychickej. Na zreteľ vzal však i právo maloletého na zachovanie jeho vzťahu k otcovi a prihliadol aj na názor maloletého, ktorý vzhľadom na vek maloletého a tomu zodpovedajúcu rozumovú vyspelosť vyhodnotil ako relevantný podklad pre rozhodovanie súdu, a z ktorého vyplynulo, že napriek všetkému maloletý stretávanie s otcom za podmienky asistencie tretej osoby neodmieta. Súd s prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania, sledujúc najlepší záujem maloletého, zmenil ostatné rozhodnutie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a styk otca s maloletým obmedzil výlučne na stretávanie sa v akreditovanom zariadení za asistencie odborných pracovníkov organizácie Miesto pod slnkom n.o. so sídlom v Košiciach, akcentujúc tak potrebu zachovania aspoň minimálneho kontaktu dieťaťa s otcom. Súd ďalej uviedol, že po zvážení všetkých okolností daného prípadu dospel napokon k záveru, v danom prípade neboli splnené podmienky pre úplný zákaz styku otca s maloletým. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, odporúčanie znalca, ale aj výpoveď maloletého, dospel k záveru, že je nevyhnutné styk otca s maloletým oproti ostatnej úprave rozsudkom tunajšieho súdu 2P/11/2010-80 zo dňa 28.10.2010 s prihliadnutím na záujem maloletého obmedziť, nakoľko bolo preukázané, že za aktuálnej situácie a psychického stavu maloletého predstavuje jeho stretávanie sa s otcom v rozsahu určenom v rámci ostatnej úpravy styku pre maloletého neprípustnú záťaž, ale aj riziko ohrozenia jeho zdravého vývoja, vyplývajúce z osobnostných čŕt otca zistených znaleckým dokazovaním. Pokiaľ ide o psychický stav maloletého, súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že nebolo jednoznačne preukázané, že skutočnosti, ktoré matka s odvolaním sa na znalecký posudok uvádza, teda že R. má smutnú náladu, zníženú schopnosť tešiť sa a zníženú výkonnosť, súvisia priamo s konaním otca maloletého. Z obsahu spisu, z lekárskeho posudku a správ o maloletom, ktoré boli vyhotovené v rámci trestného konania, na

ktoré súd prihliadol s poukazom na ust. § 132 o.s.p., v zmysle ktorého je povinný prihliadnúť na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, je nesporné, že maloletý R. trpí ADHD syndrómom (porucha hyperaktivity), bol u neho zaznamenaný napr. oneskorený vývin reči, pre ktorý bol od roku 2010 v logopedickej starostlivosti, boli teda u neho objektívne zistené určité špecifická vývoja, v súvislosti s čím nemožno spoľahlivo uzavrieť, že závery znalca, na ktoré poukazuje matka, súvisia len s prežitím traumatickej skúsenosti, spojenej s atakmi otca voči maloletému, a to najmä za situácie, kedy abnormálne správanie otca voči maloletému nebolo doposiaľ preukázané, a tak ako vyplýva z trestného rozsudku, na ktorý súd v odôvodnení rozsudku poukazoval a ktorý sa veľmi podrobne a logicky zaoberá tvrdeným neprípustným konaním otca voči maloletému, jediným dôkazom svedčiacim o konaní otca sú tvrdenia maloletého.

Z výpovede navrhovateľky, starej matky maloletého, vyplynulo, že v čase, kedy maloletý chodil k nim, bol u nich veselý. Uviedla, že s manželom sú ochotní za maloletým cestovať aj do Košíc, kde býva, a keďže už nie je malý, mohol by ísť k nim aj na prázdniny. Naposledy maloletého videla v januári 2013. Stará matka sa pokúsila telefonicky kontaktovať maloletého, posielala mu aj SMS správy, avšak matka maloletého jej neodpovedala, pričom v telefonáte s jej dcérou, krstnou mamou R., sa mala matka vyjadriť, že maloletého už nikdy nevidia. Starej matke telefón nedvíhala.

Z výpovede navrhovateľa, starého otca maloletého vyplynulo, že starý otec má záujem o stretávanie s vnukom. Nie je mu zrejmé, prečo by maloletý k nim nemohol chodiť, keď majú pre neho vytvorené vynikajúce podmienky, veľký dom a v blízkosti športoviská. V čase, keď k nim maloletý chodil, cítil sa u starých rodičov dobre. Chodieval k nim raz do mesiaca v sprievode svojho otca. Rovnako ako stará matka uviedol, ak im to súd umožní, budú za vnukom cestovať do Košíc, nemajú s tým problém.

Z výpovede matky vyplynulo, že dôvodom, prečo nesúhlasí s úpravou styku starých rodičov s maloletým, je skutočnosť, že maloletý R. odmieta čokoľvek, čo sa týka otca, a starých rodičov považuje za blízkych otcovi. R. podľa nej tieto veci citlivo vníma a vníma tak aj každé pojednávanie. Matka tiež uviedla, že R. pravidelne navštevuje psychológa CPPaP, ktorý s ním rieši školské a vzťahové problémy, teda druhotné symptómy, ktoré sa u neho podľa matky prejavili v dôsledku konania otca. Pokiaľ ešte bývali v Bratislave, navštevovali Dr. Šarikovú, ale matke bolo odporučené, aby po presťahovaní do miesta nového bydliska dala R. pauzu, pokiaľ ide o návštevu psychológa, údajne z dôvodu, aby na neho mohla vplývať zmena bydliska, ktorá je pre neho podľa matky badateľne prospešná. Matka tiež poukazovala na to, že R. nemal vytvorený vzťah so starými rodičmi.

Z výpovede otca maloletého vyplynulo, že R. mal vytvorený vzťah so starými rodičmi a to, že babku v rámci výsluchu na súde nespoznal je podľa neho len dôsledok toho, že bol nahovorený matkou. Keďže v konaní nebola vykonaná interakcia medzi starými rodičmi a maloletým, nemožno podľa otca objektívne vyhodnotiť, že R. babku nespoznal. Otec mal za to, že pre zdravý vývoj maloletého je potrebné, aby mohol rozvíjať vzťahy so starými rodičmi z oboch strán.

Súd, pokiaľ ide o vykonané, zamietol návrh matky na vykonanie dokazovania znaleckým posudkom vypracovaným v konaní 3P/17/2013, ako aj návrh matky na nariadenie znaleckého dokazovania vypracovaním znaleckého posudku znalcom z odboru psychológia za účelom zistenia psychického stavu a zistenia prípadnej ujmy, ktorá by maloletému hrozila pri úprave styku so starými rodičmi z dôvodu, že takéto dokazovanie by posúdil vzhľadom na dovtedy zistený skutkový stav za nadbytočné, keďže súd je povinný zistiť skutkový stav len v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. V danom prípade vzhľadom na rozsah navrhovanej úpravy styku starými rodičmi, ktorí v priebehu konania upustili od rozsahu uvádzanom v návrhu a ponechali rozsah styku na zváženie súdu, dospel súd k záveru, že ďalšie dokazovanie vo veci nie je potrebné. Pokiaľ ide o preukázanie novej ujmy, ktorá by v zmysle tvrdení matky mohla maloletému úpravou styku so starými rodičmi hroziť, má súd za to, že skúmanie tejto otázky je vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, preukazujúce potrebu nariadenia styku za asistencie odborníka ako garanta eliminácie akejkoľvek novej ujmy dieťaťa, nadbytočné.

Podľa § 25 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Súd o úprave styku starých rodičov s maloletým rozhodoval podľa citovaného ustanovenia § 25 ods. 5 Zákona o rodine. Súd mal za preukázané, že starí rodičia majú o vzťah so svojim vnukom úprimný záujem a v záujme svojho vnuka sú ochotní prispôsobiť sa a realizovať styk s maloletým v mieste jeho bydliska. Na základe vykonaného dokazovania dospel tiež k záveru, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky pre úpravu styku starých rodičov s maloletým dieťaťom. Na zreteľ vzal v prvom rade tú nesporne zistenú skutočnosť, že styk so starými rodičmi je za danej situácie v podstate jedinou možnosťou pre zachovanie a budovanie väzieb s blízkymi príbuznými zo strany otca, ako aj fakt, že matka nielen styk, ale aj akýkoľvek kontakt, čo i len písomný, starých rodičov s maloletým neumožňuje a tiež skutočnosť, že na strane starých rodičov nebola zistená žiadna prekážka, ktorá by z dôvodu ochrany maloletého bránila úprave styku starých rodičov s maloletým v rozsahu, akým súd vo výroku tohto rozsudku upravil ich styk s maloletým. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené obe zákonné podmienky stanovené § 25 ods. 5 Zákona o rodine a to, že upraviť styk maloletému dieťaťu so starými rodičmi je jednak potrebné v záujme maloletého dieťaťa a zároveň bolo jednoznačne preukázané, že si to vyžadujú pomery v rodine. Ako už súd uviedol, je zrejmé, že maloletý nemá v súčasnosti, resp. od roku 2013, zabezpečenú žiadnu možnosť kontaktu s blízkymi osobami zo strany jeho otca, o styku otca s maloletým doposiaľ nie je právoplatne rozhodnuté. Navyše rozsah úpravy styku otca s maloletým, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom 3P 17/2013 - 467 zo dňa 14.12.2015, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, v ktorom bol styk otca s maloletým upravený výlučne ako asistovaný styk, keďže v najlepšom záujme maloletého nebolo možné upraviť styk iným spôsobom (vzhľadom na všetky zistené okolnosti prípadu), nedáva priestor pre stretávanie maloletého so starými rodičmi, preto súd dospel k záveru, že je potrebné zachovať maloletému možnosť kontaktu so starými rodičmi ako najbližšími príbuznými zo strany otca, nakoľko je základným právom maloletého poznať svojich blízkych príbuzných a mať možnosť rozvíjať s nimi citové väzby minimálne do tej miery, aby nedošlo neumožnením akéhokoľvek kontaktu k ich pretrhnutiu a bol tak vytvorený základ pre jeho budúce rozhodnutie v dospelom veku, či tieto väzby zachová.

K argumentu matky, že maloletý nemá so svojimi starými rodičmi vytvorenú citovú väzbu, o čom má svedčiť aj fakt, že maloletý na chodbe súdu starú mamu nespoznal, súd uvádza, že ako nesporne vyplynulo z dokazovania, maloletý starú mamu nevidel viac ako tri roky, pričom naposledy ju videl ako šesťročný, dnes má maloletý viac ako Y. rokov, od toho času sa s rastúcim vekom celkom prirodzene zmenila jeho psychická zrelosť, ako aj kapacita pamäte, je preto prirodzené, že s takým časovým odstupom, navyše za situácie, kedy bola stará matka od maloletého v značnej vzdialenosti od maloletého a v tesnej blízkosti otca, ktorý pre maloletého predstavuje z hľadiska jeho vnímania problematickú vzťahovú osobu, maloletý starú matku nespoznal, resp. tvrdiť, že nevie, kto to je, mohol aj v rámci svojej prirodzenej obrany. Súd je však za zistenej skutkovej situácie názoru, že aj v prípade, že maloletý skutočne starých rodičov nespoznáva a nemá toho času k nim vytvorený citový vzťah, nakoľko vzhľadom na problematický vzťah rodičov nemal ani v minulosti dost možností na rozvoj vzťahu so starými rodičmi, aké sú pre dieťa bežné vo funkčných rodinách, je práve v záujme maloletého mu poskytnúť za asistencie odborného personálu akreditovaného zariadenia možnosť spoznať svojich starých rodičov a postupne si k nim vytvoriť vzťah, resp. vytvoriť si o nich vlastný obraz, nezaťažený prípadnými názormi tretích osôb, v danom prípade v prvom rade názormi matky, ktorá má jediná na maloletého výchovný vplyv.

Sumarizujúc všetky uvedené závery s prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania súd, sledujúc najlepší záujem maloletého, upravil styk starých rodičov s maloletým za asistencie odborníka, zamestnanca akreditovaného zariadenia organizácie Miesto pod slnkom n.o. so sídlom v Košiciach, čo odôvodňuje jednak potrebou obnovy vzťahov maloletého so svojimi starými rodičmi, ktorých viac ako tri roky nevidel, najmä však tým, že výkonom styku za asistencie odborníka, ktorý má v danej oblasti skúsenosti, bude zabezpečená ochrana maloletého pred vznikom novej citovej ujmy, na ktorú poukazovala matka, a to aj napriek tomu, že ju v konaní dostatočne neosvedčila.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.